

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 2T/107/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213010689
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Szabóová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2018:1213010689.12

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava II samosudkyňou JUDr. Máriou Szabóovou v trestnej veci obžalovaného H. G., X.. XX.XX.XXXX Y. X., trestne stíhaného pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.11.2018 v Bratislave takto

r o z h o d o l i :

Obžalovaný

H. G., X.. XX.XX.XXXX Y. X., V. L. S. XX, L.,

sa podľa § 285 písm. b) Trestného priadku oslobodzuje

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II sp. zn. 1Pv 125/13 zo dňa 16.08.2013, ktorý mu kládol za vinu spáchanie zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

od septembra 2011 až do 22.11.2012 v spoločnej domácnosti v L. na X. N.. Č.. XX fyzicky a psychicky týral svoju partnerku Y. J. a to tak, že jej neustále vulgárne nadával, fyzicky ju napádal tak, že ju chytil za ruku a začal ju škrtiť, pričom dňa 12.10.2012 po slovnej hádke vytiahol na ňu nôž, priložil jej ho ku krku a vyhrážal sa že ju zabije, ďalej jej bránil stretávať sa s bývalým manželom ako aj so svojím synom, čím takto poškodenej Y. J. spôsoboval po dlhšiu dobu psychické utrpenie, najmä vyvolávaním strachu, stresu, násilnú izoláciu, ponižovanie ako aj citové vydieranie,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného H. G., výsluchom svedkyne poškodenej Y. J., svedkov O. J., C. F., H. G., Z.Í. H., X. E., výsluchom znalca H. G. P., M., prečítaním znaleckého posudku z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých J. S. Z., ako aj oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu. Po dôkladnom vyhodnotení dôkazov v intenciách ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku súd ustálil skutkový stav veci tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný H. G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že zo spáchaných skutku sa cíti byť nevinný a zároveň využil svoje právo a odmietol vypovedať. Preto bola v súlade s § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania. V prípravnom konaní vypovedal, že s poškodenou sa zoznámili v júni 2010, po 14. dňoch sa k nemu poškodená nastahovala. Prvé hádky s poškodenou začali na Silvestra 2010, keď poškodená chcela ísť do určitej spoločnosti, ale obžalovaný bol proti, nakoľko nesúhlasil s tým, ako poškodená žila predtým. Vtedy ju obžalovaný fyzicky nenapadol, iba sa

pohádali. Je pravda, že obžalovaný poškodenú párkrát fyzicky napadol, ale nikdy ju netýral. Párkrát ju vyfackal, alebo ju sotil a ona padla na posteľ. Keď spolu s poškodenou bývali na Narcisovej, tak sa s poškodenou pohádali a ona odišla. Potom sa však vrátila, pohádali sa a vtedy poškodenú obžalovaný škrtil. Veľkú úlohu tam zohral alkohol, aj poškodená si rada vypije a vtedy do obžalovaného rýpala. Obžalovaný uviedol, že je pravda, že poškodenej viac krát vulgárne vynadal, ale vždy sa poškodenej za to ospravedlnil. Dňa 12.10.2012 syn poškodenej O. J. spolu s priateľkou obžalovaného vysťahovali z bytu na Narcisovej ulici v Bratislave a potom sa s poškodenou obžalovaný stretával už iba sporadicky, stretli sa na pivo alebo víno. Po rozchode sa spolu normálne bavili, poškodená obžalovanému aj pomáhala vybaľovať veci a tiež mu spravila pedikúru. V októbri 2012 po ich rozchode, poškodená mala také reči, že budú bývať zvlášť, ale môžu sa stretávať. Definitívne sa rozišli pred Vianocami. Obžalovaný poškodenú vyhľadával v škôlke z dôvodu, že sa s ňou chcel slušne dohodnúť, aby mu poškodená vrátila peniaze a veci, ktoré mal ešte obžalovaný u nej. Išlo o peniaze, ktorými obžalovaný financoval prerábanie bytu poškodenej na Narcisovej ulici v Bratislave a tiež išlo o peniaze, ktoré dával obžalovaný poškodenej, keď bol jej syn v problémoch a riešila ho polícia. Obžalovaný na záver dodal, že veľmi ľutuje toho, že poškodenú fyzicky napadol, lebo ju mal strašne rád. ale nikdy ju fyzicky a ani psychicky netýral. Nikdy jej nezakazoval stretávať sa s bývalým manželom, ani so synom.

Svedok poškodená Y. J. v prípravnom konaní vypovedala, že sa s obžalovaným spoznala v júni 2010, čiastočne sa k obžalovanému presťahovala v lete 2010, pričom už vtedy boli medzi nimi nejaké hádky ohľadne presťahovania sa. Obžalovaný poškodenú prvý krát fyzicky napadol na X. N., keď sa vrátil z pohostinstva. Poškodená odišla skôr a obžalovaný jej vyčítal, že je to ponižujúce, keď partnerka odíde skôr z reštaurácie. Obžalovaný bol značne nervózny a kričal, chytil poškodenú za rameno, vytlačil ju do obývačky a hodil ju na sedačku, vykrikoval náležitosti a vulgarizmy a popritom poškodenej vykrikoval syna O. a manžela. Poškodenej roztrhal oblečenie. Potom sa situácia ukludnila a obžalovaný prosil o ospravedlnenie. Poškodenej žiadne zranenia obžalovaný nespôsobil. Na Narcisovej ulici poškodenú obžalovaný znova napadol, a to vtedy, keď obžalovanému zavolala sestra, preto poškodená išla von na vzduch. Keď sa po pol hodine poškodená vrátila, našla obžalovaného ležať v kúpeľni na zemi, držal v ruke kuchynský nôž. Poškodená išla k obžalovanému, pýtala sa ho, čo sa stalo. Obžalovaný začal rozprávať silnejším hlasom a začal poškodenej vulgárne nadávať, že je kurva a piča. Poškodená obžalovaného prosila, aby jej odovzdal nôž. Poškodenej sa podarilo nôž obžalovanému zobrať do svojich rúk, pomohla mu postaviť sa a prosila ho, aby sa ukludnil. Hneď na to ju obžalovaný spacifikoval tak, že jej vytrhol nôž z ruky, hodil poškodenú do vane a držal jej pod krkom a kričal na ňu, že ako sa jej páči keď má nôž pri krku. Poškodená obžalovaného prosila, aby nerobil hlúposti. Obžalovaný sa nakoniec ukludnil, poškodená z vane vstala, nôž odniesla a poprosila obžalovaného, aby sa vyzliekol a išiel si ľahnúť. Ďalší deň obžalovaný poškodenú žiadal o odpustenie. Dva alebo tri mesiace potom bol znova rovnaký problém, a to vykrikovanie blízkych poškodenej, vulgárne nadávanie na osobu poškodenej. Vtedy obžalovaný poškodenú napadol tak, že ju sotil na posteľ v spálni a začal ju škrtiť. Poškodená sa bránila a potom ju obžalovaný pustil. Obžalovaný jej nespôsobil žiadne zranenia, ale poškodenú bolelo hrdlo tam, kde ju škrtil. Následne sa situácia ukludnila a obžalovaný opäť prosil o prepáčenie. Posledné napadnutie bolo vtedy, keď rekonštruovali byt na Narcisovej ulici, obžalovaný chcel naspäť peniaze. Obžalovaný tiež poškodenej vykrikoval, že ju jebáva maliar a vtedy vznikla ostrejšia situácia, keď obžalovaný prišiel domov a znova poškodenú chytil a sotil do obývačky. Poškodená si udrela chrbát aj hlavu. Obžalovaný ju spacifikoval tak, že kolenom ju zafixoval o koleno na zem, druhou rukou ju držal za rameno, kričal na poškodenú a použil vulgarizmy a v zúrivosti kričal, že vrazí do nej päťou, aby vedela aké to je. Situácia sa znova ukludnila a boli opäť slová o prepáčenie. Obžalovaný sa od poškodenej odsťahoval 12.10.2012, pričom tomu predchádzal jeden incident. Obžalovaný sa vrátil domov, bol podráždený, chytil poškodenú za vlasy a začal jej nadávať. Potom sa postavil, vytiahol kuchynský nôž a vykrikoval poškodenej, že ju zabije. V tom okamihu zazvonil zvonček, prišiel sused, ktorý obžalovanému povedal, aby prestal, že ho je počuť a nepočujú ho prvý krát. Poškodená bola v šoku a susedovi povedala, že na ňu obžalovaný vytiahol nôž. Po tomto incidente sa obžalovaný odsťahoval. Na hlavnom pojednávaní poškodená vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní a dodala, že jej obžalovaný nadával tak, že je kurva, že sa nevie o nič postarať, že porodila pankharta. Nadával jej dosť často. Obžalovaný jej nadával, keď prišiel domov pod vplyvom alkoholu, ale nadával jej aj v spoločnosti. Z útokov obžalovaného poškodená mala aj zranenia, a to poranení meniskus. Lekárke však poškodená povedala, že spadla a udrela si o kachličky hlavu. Nenahlásila to preto, lebo sa bála. Bála to hlavne kvôli tomu, že žili v jednej domácnosti a poškodená vedela, aká je obžalovaný povaha a čo by dokázal za zatvorenými dverami. Iné zranenia poškodená nemala. Pokiaľ išlo o útoky zo strany obžalovaného poškodená uviedla, že obžalovaný poškodenú hodil na gauč, roztrhal jej šaty a nadával jej. Obžalovaný

sa nevyhrážal, ani fyzicky neútočil na príbuzných poškodenej, vyhrážal sa, že zlikviduje jej syna, že mu prestrelí koleno. To sa opakovalo často, nakoľko obžalovaný nemal jej syna rád, asi na neho obžalovaný žiarlil. Obžalovaného poškodenej i napriek tomu, že sa k nej takto správal, nevyhodila a nechala ho vo svojom byte preto, lebo sa ho bála. Tieto skutočnosti neoznámila polícii a kryla správanie obžalovaného tým, že uviedla nepravdu o lekára o svojom zranení preto, lebo vedela, že obžalovaný nebude u nej dlho bývať a chcela to riešiť s menším strachom. Poškodenej ďalej vypovedala, že obžalovaný ju často nenapádal, bolo to jedenkrát v jeho byte a potom asi 5 krát v jej byte. Bolo to v priebehu roka života v spoločnej domácnosti. Jedenkrát to bolo s tým nožikom, potom sotenie na posteľ, potom roztrhané šaty, potom škrtenie, po zhodení na zem a pred udaním poškodenej schytil za vlasy, kričal, vytiahol kuchynský nôž, vtedy zaklopal pán F. a obžalovaný nôž dal späť. Vtedy ale poškodenej nôž nemala pod krkom, odložil ho, obžalovaný ho mal pred tým iba v ruke. Okrem menisku poškodenej nemala iné zranenia, nikto nevidel ani to, že by bola poškodenej napádaná. Poškodenej tiež uviedla, že jej obžalovaný vytýkal, že sa stýka s manželom. Poškodenej sa s bývalým manželom vôbec nestýkala, raz jej bývalý manžel prišiel zablahoželať k meninám a obžalovaný to videl. Obžalovaný poškodenej bránil stretávať sa so synom, nechcel o ňom ani počuť. Bránil jej v tom slovne, vyslovil nespokojnosť s tým, že sa s ním stretla.

Svedok O. J. v prípravnom konaní vypovedal, že obžalovaný v jeho prítomnosti nikdy poškodenej (svedkova matka) nenapadol, ale svedok viac krát počul, keď išiel domov, že sa hádajú. Keď ale svedok vošiel do bytu, obžalovaný prestal kričať. Poškodenej svedkovi nikdy nepovedala, že je týraná. Svedok ďalej vypovedal, že dňa 12.10.2012 prišiel do bytu na X., poškodenej nebola doma, obžalovaný sa tváril, že sa nič nestalo, aj keď svedkovi povedal, že sa s poškodenej pohádali. Obžalovaný povedal, že poškodenej je u suseda F.. Keď poškodenej prišla domov, bolo vidieť, že plakala a svedkovi povedala, že obžalovaný prišiel domov nervóznym, chcel peniaze. Svedok ďalšie záležitosti nevie, vie iba to, že išlo určite o peniaze. Svedok ďalej vypovedal, že z rozprávania poškodenej vie, že obžalovaný na poškodenej vytiahol nôž, priložil jej ho ku krku, ale v tom momente zaklopal sused a obžalovaný ten nôž odložil.

Na hlavnom pojednávaní svedok vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní a dodal, že nebol svedkom fyzického útoku obžalovaného na poškodenej, bol svedkom toho, ako jej obžalovaný vulgárne nadával, že je piča a obyčajná učiteľka. Poškodenej sa svedkovi sťažovala na bolesť kolena, ale svedkovi nepovedala z čoho to má. Na poškodenej svedok nevidel žiadne zranenia, nebýval s nimi v spoločnej domácnosti. S poškodenej bol svedok asi raz za tri týždne, svedok chodil na služobné cesty a vždy keď sa vrátil, skontaktoval sa s poškodenej. Svedok sa dozvedel, že obžalovaný poškodenej fyzicky ubližuje v ten večer, keď ho vyhodili z bytu. Pred tým svedok o ničom nevedel. O týraní vie od poškodenej a svedkovi aj obžalovaný povedal, že ho to s tým nožom, škrtením a vyhrážkami mrzí. Svedok tiež uviedol, že sa pred ním obžalovaný javil ako milý a slušný človek. O nadávkach na poškodenej svedok vie tak, že jednu - dve noci bývali v spoločnej domácnosti a vtedy počul tie nadávky.

Svedok C. F. v prípravnom konaní vypovedal, že viackrát počul krik, hádky a nadávky z bytu poškodenej. Raz keď svedok sedel u seba doma v obývačke počul, ako obžalovaný kričal „ty kurva vyjebaná, zbijem ťa“ a tiež reči, že poškodenej prerobil byt. Hádky sa stupňovali a krik bol čoraz intenzívnejší, preto svedok vyšiel zo svojho bytu a zazvonil na byt poškodenej. Prišiel otvoriť obžalovaný, svedok sa ho spýtal, čo sa deje. Poškodenej svedkovi povedala, že jej obžalovaný držal nôž pod krkom. Obžalovaný sa začal svedkovi ospravedlňovať, bol očividne pod vplyvom alkoholu. Svedok sa potom zobral domov. Svedok na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne a dodal, že on počul iba nadávky, predmet sporu nepočul. Počul obžalovaného ako nadával a poškodenej ako plače.

Svedkyňa H. G. v prípravnom konaní vypovedala, že s obžalovaným a poškodenej bývali v jednej domácnosti asi dva mesiace na Ukrajinskej ulici v Bratislave, a to v roku 2010. Za to obdobie boli medzi obžalovaným a poškodenej menšie hádky, ale žiadne násilie nebolo. Potom sa svedkyňa odsťahovala a obžalovaného a poškodenej iba navštevovala. Svedkyňa nikdy nevidela na poškodenej, že by bola modrá alebo doškrabaná. Svedkyňa nevedela ani o konfliktoch medzi obžalovaným a poškodenej, nikdy jej o tom nehovoril ani obžalovaný, ani poškodenej. Na hlavnom pojednávaní svedkyňa vypovedala zhodne a dodala, že domácnosť obžalovaného a poškodenej navštevovala asi 1 - 2 krát za dva týždne. Na začiatku bol vzťah obžalovaného a poškodenej normálny, potom nastali hádky. Svedkyňa násilie nikdy nevidela. Hádky boli vzájomné.

Svedkyňa Z. H. v prípravnom konaní vypovedala, že obžalovaného pozná asi 10 rokov, poškodenej pozná asi tri roky, zoznámil ju s ňou obžalovaný ako svoju priateľku. Občas sa stretávali, väčšinou na

F.. Pokiaľ ide o trestné oznámenie svedkyňa uviedla, že je veľmi prekvapená, nakoľko obžalovaného a poškodenú videla spolu vždy ako hrdličky. Svedkyňa nevie o žiadnych konfliktoch obžalovaného a poškodenej a absolútne si nevšimla, že by sa v ich vzťahu vyskytlo akékoľvek násilie. Na hlavnom pojednávaní svedkyňa vypovedala zhodne a dodala, že nevidela žiadne nezhody medzi obžalovaným a poškodenou.

Svedkyňa X. E. v prípravnom konaní vypovedala, že keď spala so svojim priateľom O. u obžalovaného a poškodenej na X. ulici, tak z izby počuli, ako sa obžalovaný háda s poškodenou, obžalovaný na poškodenú stále kričal, nadával jej. Svedkyňa počula, ako trieska o stôl. Nevidela žiadny fyzický útok, ale viackrát počula, ako jej nadával. Svedkyňa tiež vypovedala, že ďalší incident bol vtedy, keď išli na Narcisovú ulicu pre nejaké veci, otvoril im obžalovaný, poškodená bola u suseda F.. Išli za poškodenou, nech im vysvetlí, čo sa stalo a poškodená im povedala, že ju obžalovaný napadol a to tak, že ju ťahal za vlasy a mala nožík pod krkom, a že sused prišiel v poslednej chvíli. Sused F. svedkyňu potvrdil, že sa obžalovaný s poškodenou stále hádajú. Obžalovaný dookola hovoril, že mu je to ľúto, že nechcel, že poškodenú držal na vlasy. Povedal, že má svoje problémy a jednoducho vybuchol. Na hlavnom pojednávaní svedkyňa uviedla, že si to už nepamätá, všetko čo uvádzala predtým platí.

Na návrh prokurátora bola na hlavnom pojednávaní v súlade s § 264 ods. 1 Trestného poriadku prečítaná výpoveď svedkyne E. z prípravného konania, ktorá uviedla, že je pravda to, čo vypovedala v prípravnom konaní.

Znalkyňa H.. G. P., M.. na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa v plnej miere pridržiava znaleckého posudku č. 23/22/2013 z odboru zdravotníctvo a farmácie, odvetvie psychiatrie (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria).

Zo znaleckého posudku č. 23/22/2013 okrem iného vyplýva, že obžalovaný je emočne a afektívne labilný s pohotovosťou k impulzivite a explozivite, s diskretnými organickými zmenami prevažne cievného pôvodu v zmysle zvýšenej pohotovosti k labilité emócií aj afektov, s depresívnymi prejavmi. Zo znaleckého posudku tiež vyplýva, že u obžalovaného je konštatovaný viacročný abusus alkoholu so známkami syndrómu závislosti. V čase skutku mal byť obžalovaný pod vplyvom svojej obvyklej dávky liekov a alkoholu, čo v kontexte s jeho osobnostnou dispozíciou a diskretných organických zmien na mozgu mohlo ľahko znížiť jeho schopnosti ovládania, ale nie ich úplne vylúčiť. Obžalovaný bol schopný rozpoznať svoje konanie, avšak ho mohol ovládať len v zníženej miere. Nakoľko bol zistený syndróm závislosti na alkohole znalkyňa navrhli obžalovanému ambulantnú protialkoholickú liečbu.

Na hlavnom pojednávaní znalkyňa dodala, že naďalej trvá na tom, aby bolo obžalovanému uložené protialkoholické liečenie. Znalkyňa tiež uviedla, že u obžalovaného sú prejavy emočnej a afektívnej lability, pohotovosť k impulzivite a explozivite, pričom boli zistené ľahké organické zmeny psychiky, prevažne cievného pôvodu, čo ale zohľadnili pri schopnosti ovládania, ktorú určili ako ľahko zníženú. Zmeny sa týkajú iba toho, že obžalovaný je labilnejší, dráždivejší. To všetko je spôsobené tým, že cievy sú upchaté, že sa upchávajú, okrem toho obžalovaný viac rokov užíval alkohol, čo má určité účinky, ale nie že by bol dementný, alebo výrazne organicky poškodený. Obžalovaný bol emočne labilnejší, dráždivý, mal sklony k impulzivite, čo úplne zdravý človek by mal vedieť ovládať a u obžalovaného práve táto schopnosť ovládania bola celkom ľahko znížená.

Za súhlasu strán bol na hlavnom pojednávaní prečítaný znalecký posudok J.. S.D. Z. z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie dospelých č. 2/2013. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že poškodená má mierne tendencie javiť sa v lepšom svetle, u poškodenej nie je všeobecná vierohodnosť znížená, ale špecifická vierohodnosť výpovede poškodenej k trestnému činu je mierne spochybnená. U poškodenej sa nepreukázala výraznejšia tendencia skresľovať, zahmlievať a zatajovať ňou vnímané a následne reprodukované skutočnosti a udalosti, ale nemožno vylúčiť drobnejšie skreslenia reprodukovanych udalostí. U poškodenej znalkyňa nezistila sklony ku konfabulácii. V dobe vyšetrenia 01.03.2013 u poškodenej znalkyňa nezistila postraumatický stresový syndróm. Potvrdila, že poškodená mala psychický stav ovplyvnený zlým vzťahom s bývalým partnerom G.. Bola napätá, nervózna, mala telesné ťažkosti a silné telesné odozvy afektu.

Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil aj s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisového materiálu, a to najmä lekárske správy, odborné vyjadrenie, kópie listov obžalovaného, správy a posudky na obžalovaného (MAKOP, register trestov, Avízo, Poldat) pripojený spis Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 0T/122/2013.

Z lekárskeho správ zo dňa 10.12.2011 a zo dňa 23.12.2011 vyplýva, že poškodená J. dňa 10.12.2011 utrpela povrchové poranenie hlavy, v noci cca o 00:30 hod. spadla, udrela si hlavu v záhlaví o kachličky, pričom pacientka udáva pobolievanie hlavy, trocha pocit tlaku v hlave. Nález - traumatické zmeny na skelete nerozpoznať. Lekár odporučil poškodenej šetrenie, analgetiká, kontrolu cestou obvodného lekára. Z lekárskej správy zo dňa 23.12.2011 vyplýva, že pacientka - poškodená má bolesti pravého kolena po úraze pred dvoma týždňami, ľahký opuch, redukcia hybnosti. Bolo jej indikované MR vyšetrenie.

Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd poukazuje aj na tieto:

- odpis registra trestov obžalovaného - obžalovaný bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, pričom vo všetkých prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený,
- lustráciou v evidencii priestupkov boli zistené, že obžalovaný v období od roku 2008 do 02.05.2013 nebol priestupkovo prejednávaný.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán a na základe takto vykonaného dokazovania nemal súd za preukázané, že skutok, ktorý sa stal, je trestným činom.

Bolo vykonané všetko potrebné dokazovanie pre náležité zistenie skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Vo vzťahu ku skutku, z ktorého je obžalovaný G. obžalovaný je v prvom rade potrebné vytknúť, že jeho popis nie je dôsledný do takej miery, aby bolo možné bez akýchkoľvek pochybností posúdiť, či a akého protiprávneho konania sa obžalovaný dopustil, resp. je nedostatočne špecifikované konanie obžalovaného, ktorého sa mal dopustiť, bez konkretizácie fyzického a psychického týrania, ktoré mal obžalovaný spôsobovať približne rok poškodenej J..

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný a poškodená hodnotia vzájomné spolužitie v období, ktoré je uvedené v obžalobe čiastočne odlišne. Obžalovaný pripustil, že poškodenú párkrát prefackal, sotil ju a aj ju škrtil, pričom uviedol, že veľkú rolu v jeho správaní zohral alkohol. Obžalovaný tiež uviedol, že aj poškodená si rada vypije a vtedy do obžalovaného rýpe. Obžalovaný tiež potvrdil, že poškodenej viac krát vulgárne vynadal, ale vždy sa poškodenej za to ospravedlnil. Poškodená vypovedala o fyzickom a psychickom násilí ako o opakovanom násilí, t. j. o vulgárnom nadávaní, že je kurva, že sa nevie sa o nič postarať, že porodila pankharta, ako aj o fyzickom napadnutí, a to 1 krát v byte u obžalovaného a 5 krát v byte poškodenej - sotenie na posteľ, roztrhané šaty, škrtenie, ťahanie za vlasy, útok s nožom - bez spôsobenia zranenia, s výnimkou poraneného menisku.

V predmetnej veci bolo vypočutých viacero svedkov, z ktorých väčšina potvrdila, že medzi obžalovaným a poškodenu dochádzalo k vzájomným hádkam, a že obžalovaný vulgárne nadával poškodenej, žiaden zo svedkov však nemal vedomosť, ani nebol svedkom žiadneho fyzického násillia. O údajnom týraní sa svedkovia dozvedeli v deň vysťahovania obžalovaného, resp. niekoľko mesiacov po ukončení vzťahu obžalovaného a poškodenej.

Rovnako ako Krajský súd v Bratislave aj súd tu poukazuje na to, že obžalovaný ani poškodená neboli nútení bývať v spoločnej domácnosti, ich rozhodnutie zdieľať spoločnú domácnosť bolo slobodné. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že počas spolužitia obžalovaného a poškodenej došlo k zrekonštruovaniu bytu poškodenej, a že obžalovaný a poškodená navštevovali reštauračné zariadenia. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že medzi obžalovaným a poškodenu išlo o dlhodobé a vzájomné hádky, problémy, či konflikty, ktoré v menšom či väčšom rozsahu pretrvávali už od začiatku ich vzťahu, pričom hádky, konflikty a problémy sa stupňovali aj v súvislosti s rekonštrukciou bytu poškodenej, ktorú financoval z väčšej časti obžalovaný.

Dôležitým dôkazom za tejto situácie bol znalecký posudok J.. S. Z. z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie dospelých, zo záverov ktorého vyplynulo, že poškodená má mierne tendencie javiť sa v lepšom svetle, všeobecná vierohodnosť u poškodenej nie je znížená, ale špecifická vierohodnosť výpovede poškodenej k trestnému činu je mierne spochybnená. I napriek tomu, že u poškodenej sa nepreukázala výraznejšia tendencia skresľovať, zahmlievať a zatajovať ňou vnímané a následne reprodukované skutočnosti a udalosti, nemožno ale vylúčiť drobnejšie skreslenia reprodukovanych udalostí. Okrem toho znalkyňa (v dobe vyšetrenia 01.03.2013) u poškodenej nezistila postraumatický stresový syndróm. Znalkyňa uviedla, že poškodená mala psychický stav ovplyvnený zlým vzťahom s

bývalým partnerom - obžalovaným, bola napätá, nervózna, mala telesné ťažkosti a silné telesné odozvy afektu.

Za dôležitý dôkaz súd taktiež považoval znalecký posudok znalkyne H.. G. P., M., z ktorého vyplynulo, že obžalovaný je emočne a afektívne labilný s pohotovosťou k impulzivite a explozivite, s diskretnými organickými zmenami prevažne cievného pôvodu v zmysle zvýšenej pohotovosti k labilité emócií aj afektov, s depresívnymi prejavmi. U obžalovaného je konštatovaný viacročný abusívny alkohol so známkami syndrómu závislosti. V čase skutku mal byť obžalovaný pod vplyvom svojej obvyklej dávky liekov a alkoholu, čo v kontexte s jeho osobnostnou dispozíciou a diskretných organických zmien na mozgu mohlo ľahko znížiť jeho schopnosti ovládania, ale nie ich úplne vylúčiť. Obžalovaný bol síce schopný rozpoznať svoje konanie, avšak ho mohol ovládať len v zníženej miere.

Na základe vyššie uvedeného mal teda súd v danej veci za preukázané, že v žalovanom období dochádzalo k partnerským nezhodám medzi obžalovaným a poškodenou, dochádzalo medzi nimi k hádkam, k vzájomnému verbálnemu napádaniu a tiež k fyzickým útokom obžalovaného voči poškodenej, a že sa obžalovaný svojho protispoločenského správania dopúšťal v dôsledku nadmerného užívania alkoholických nápojov. Z vykonaného dokazovania súd ale nemal bez pochyb preukázané, že obžalovaný sa úmyselne, tak ako to vyžaduje trestný zákon, dopúšťal konania, ktorým by vystavoval osoby blízke fyzickému alebo psychickému utrpeniu. Nebolo preukázané, že by útoky obžalovaného boli takej intenzity, aby poškodenej spôsobili nejaké zranenia, resp. na poškodenej zanechali viditeľné fyzické zranenia, ako ani to, že by u poškodenej išlo o taký stav utrpenia, ktorý sa vyžaduje pre naplnenie znakov žalovaného zločinu.

Trestný zákon v § 208 ods. 1 demonštratívne / pod písm. a) až e) / uvádza rôzne formy konania, ktorými páchatel môže naplniť skutkovú podstatu trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Podstatou konania páchatela, a to bez ohľadu na to ktorou z demonštratívne uvedených foriem sa ho dopustí, však vždy musí byť týranie blízkej osoby alebo osoby, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobujúcej jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie. Podľa ustálenej súdnej praxe pod pojmom „týra osobu“ v zmysle § 208 Trestného zákona treba rozumieť zlé zaobchádzanie s blízkou osobou alebo osobou, ktorá je v starostlivosti alebo výchove, ktorým páchatel prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti; také konanie sa vyznačuje určitou mierou trvalosti prípadne aj sústavnosti, alebo opakovanými útokmi, ktoré takáto osoba vzhľadom na jeho hrubú bezohľadnosť alebo bolestivosť považuje za ťažké príkorie, ponižovanie (k tomu napr. B 22/3/1983, R 3/1983, R 11/1984). Predpokladom trestnosti činu je, aby v dôsledku týrania zo strany páchatela bolo spôsobené fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie niektorou z foriem uvedených v § 208 odseku 1 Trestného zákona.

Pre spôsobenie fyzického a psychického utrpenia tak, ako to má na mysli ustanovenie § 208 Trestného zákona, jednoznačne nesvedčia samotné vyjadrenia a výpovede poškodenej v popise správania sa a konania obžalovaného, pri pripustení istej miery skreslenia ňou reprodukováných udalostí, čo vyplynulo zo znaleckého posudku J.. S. Z.. Okrem toho zo znaleckého posudku vyplynulo aj to, že u osoby poškodenej zo psychologického hľadiska nejde o týranú osobu. Uvedené spochybňuje záver o tom, že konanie obžalovaného malo byť objektívne takým, že ho poškodená pociťovala ako ťažké príkorie. Nie je možné ignorovať, tak ako poukázal Krajský súd v Bratislave, ani to, že poškodená podala trestné oznámenie až dňa 23.11.2012, t. j. viac ako mesiac po tom, ako obžalovaného z bytu vystaňovala. V kontexte s uvedeným má súd jednoznačne za to, že nemohlo ísť o dlhodobé a sústavné konanie obžalovaného, vyznačujúce sa vyšším stupňom hrubosti, bezohľadnosti a bezcitnosti, ktoré by bolo možné hodnotiť ako týranie.

Súd však konštatuje, že konanie obžalovaného voči poškodenej rozhodne nie je v súlade so zákonom, žalovaný skutok by mohol byť prejednaný ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Súd však nemohol vec postúpiť na prejednanie priestupku, keďže v čase rozhodovania súdu už zanikla zodpovednosť za priestupok podľa § 20 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch účinného v čase spáchania priestupku, podľa ktorého priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky.

Na základe uvedeného súd v súlade s ustanovením § 285 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil oslobodzujúci rozsudok, pretože žalovaný skutok nie je trestným činom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tunajší súd.